

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 29 maja 2014 r. przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o. o. w S. powód R. N. domagał się zasądzenia na jego rzecz kwoty 48.467,10 zł z ustawowymi odsetkami od kwot po 8.077,85 zł od pierwszego dnia każdego miesiąca do dnia zapłaty, poczynszy od listopada 2013 r. do kwietnia 2014 r. oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego w wysokości przepisanej prawem.

W uzasadnieniu powód wskazał, że był pracownikiem pozwanej spółki od 1 lipca 2009 r., zatrudnionym na stanowisku prezesa zarządu, z wynagrodzeniem odpowiadającym 3-krotności przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku ogłoszonego przez prezesa GUS w ostatnim kwartale roku poprzedniego, a aneksem z dnia 13 grudnia 2012 r. zwiększono to wynagrodzenie do 3,7-krotności. Z dniem 5 kwietnia 2013 r. wygasł jego mandat do sprawowania funkcji. Jego umowa o pracę przewidywała zaś w takiej sytuacji zakaz konkurencji przez 12 miesięcy, za dotrzymanie którego spółka zobowiązała się wypłacać mu odszkodowanie w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia z okresu pełnych 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających zaprzestanie pełnienia funkcji, obliczonego z uwzględnieniem wszystkich składników przewidzianych w umowie. Odszkodowanie miało być wypłacane najpóźniej do końca miesiąca. Zdaniem powoda wysokość należnego mu odszkodowania z tytułu powstrzymywania się od zajmowania się interesami konkurencyjnymi wynosi 8.077,85 zł miesięcznie. Powód wskazał, że Sąd Rejonowy w Siedlcach nakazem zapłaty z dnia 12 grudnia 2013 r. zasądził na jego rzecz od pozwanej odszkodowanie za pierwsze 6 miesięcy obowiązywania zakazu konkurencji, Od nakazu nie wniesiono sprzeciwu i stał się on prawomocny. Pozwana spółka nie zareagowała na skierowane do niej wezwanie do zapłaty odszkodowania za pozostały okres 6 miesięcy.

Na rozprawie w dniu 10 lipca 2015 r. pełnomocnik powoda domagał się zasądzenia kwoty 51.423,06 zł z ustawowymi odsetkami od kwot po 8.570,51 zł od dnia 1 listopada 2013 r. i dalej odpowiednio za każdy miesiąc jak dotychczas do dnia zapłaty (k. 120).

Na rozprawie powód popierał powództwo, pozwany wnosił o jego oddalenie.

Sąd ustalił, co następuje:

R. N. w okresie od dnia 1 lipca 2009 r. do dnia 5 kwietnia 2013 r. był Prezesem Zarządu Zakładu (...) Sp. z o. o. w S.. Łączyła do w tym czasie z pozwaną spółką umowa o pracę na tym stanowisku, w pełnym wymiarze czasu pracy. Wynagrodzenie za pracę powoda wynosiło początkowo 3,0-krotność przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w ostatnim kwartale. Od dnia 1 grudnia 2010 r. wskaźnik wysokości wynagrodzenia wynosił 3,7 (umowa z aneksem k. 6-9).

W dniu 5 kwietnia 2013 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej Spółki, na którym R. N. udzielono absolutorium z wykonania obowiązków w 2012 r. Z tym dniem wygasła kadencja powoda na stanowisku Prezesa Zarządu Spółki (protokół, uchwała, akt notarialny k. 10-17v, świadectwo pracy k. 18-18v).

W okresie dwunastu miesięcy od dnia zaprzestania pełnienia funkcji Prezesa Zarządu pozwanej spółki (...) powstrzymywał się od zajmowania się interesami konkurencyjnymi względem Zakładu (...) Sp. z o. o. w S. (zeznania powoda k. 120v-121 w zw. z k. 36v-37v).

W dniu 12 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym uwzględnił w całości powództwo R. N. przeciwko Zakładowi (...) Sp. z o. o. w S. o zapłatę kwoty 48.467,10 zł, tytułem odszkodowania za powstrzymywanie się od działalności konkurencyjnej za okres od kwietnia 2013 r. do września 2013 r., z ustawowymi odsetkami i kosztami zastępstwa procesowego. Nakaz zapłaty uprawomocnił się z dniem 1 stycznia 2014 r. (k. 24 akt sprawy IV Np 20/13).

Wysokość przysługującego R. N. odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji wynosiła 8.570,51 zł miesięcznie (opinia biegłego księgowego k. 86-87).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo R. N. okazało się uzasadnione i podlegało uwzględnieniu w całości.

Zgodnie z art. 101¹ § 1 kp, w zakresie określonym w odrębnej umowie, pracownik nie może prowadzić działalności konkurencyjnej wobec pracodawcy ani też świadczyć pracy w ramach stosunku pracy lub na innej podstawie na rzecz podmiotu prowadzącego taką działalność (zakaz konkurencji). Przepis ten stosuje się odpowiednio, gdy pracodawca i pracownik mający dostęp do szczególnie ważnych informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, zawierają umowę o zakazie konkurencji po ustaniu stosunku pracy. W umowie określa się także okres obowiązywania zakazu konkurencji oraz wysokość odszkodowania należnego pracownikowi od pracodawcy (art. 101² § 1 kp). Odszkodowanie to nie może być niższe od 25% wynagrodzenia otrzymanego przez pracownika przed ustaniem stosunku pracy przez okres odpowiadający okresowi obowiązywania zakazu konkurencji; odszkodowanie może być wypłacane w miesięcznych ratach (art. art. 101² § 3 kp).

Zgodnie z § 11 pkt 1 umowy o pracę zawartej między stronami w dniu 1 lipca 2009 r., w okresie dwunastu miesięcy od dnia zaprzestania pełnienia funkcji Prezes Zarządu jest zobowiązany powstrzymać się od zajmowania się interesami konkurencyjnymi. Za przedsiębiorstwo konkurencyjne uważa się każdy – inny niż Spółka – podmiot z siedzibą w kraju lub zagranicą, prowadzący działalność w zakresie określonym w przedmiocie działalności Spółki. Zgodnie z § 11 pkt 2 tej umowy Spółka wypłacać będzie Prezesowi Zarządu z tytułu powyższego ograniczenia, przez czas jego trwania odszkodowanie w wysokości 50% przeciętnego wynagrodzenia z okresu pełnych dwunastu miesięcy kalendarzowych poprzedzających zaprzestanie pełnienia funkcji, obliczonego z uwzględnieniem wszystkich składników wymienionych w § 8 umowy. Odszkodowanie to będzie wypłacane najpóźniej do końca miesiąca kalendarzowego. W przypadku naruszenia zakazu prawo do odszkodowania wygasa, a odszkodowanie dotychczas pobrane podlega zwrotowi wraz z odsetkami, według dwukrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego, w ciągu 7 dni od powiadomienia Prezesa Zarządu przez Spółkę o naruszeniu zakazu i wygaśnięciu prawa do odszkodowania. Odsetki te naliczane są od kwoty każdej poszczególnej wypłaty odszkodowania za okres od daty wypłaty do dnia jej zwrotu.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy R. N. spełnił wszystkie przesłanki do nabycia prawa do odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji za sporny w sprawie okres, a zarzut pozwanej spółki, jakoby złamał ten zakaz, zajmując się w tym czasie interesami konkurencyjnymi, nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzut złamania przez powoda zakazu konkurencji jest bowiem gołosłowny. Prezes Zarządu pozwanego podnosił, że powód świadczył usługi dla konkurencyjnych spółek, przekazywał konkurencji informacje na temat działalności pozwanej, ujawniał tajemnice przedsiębiorstwa. Żadnych dowodów na taką działalność powoda jednak nie przedstawił. Nie złożył jakichkolwiek wniosków dowodowych, chociaż spoczywał na nim ciężar wykazania okoliczności, z których wywodził dla siebie skutki prawne (art. 6 kc w zw. z art. 300 kp). Nie złożył nawet odpowiedzi na pozew, akt osobowych powoda ani jego zaświadczenia o zarobkach. Bez konkretnych zarzutów zakwestionował wysokość dochodzonych przez powoda należności. Sporządzona na te okoliczności opinia biegłego księgowego potwierdziła, że przysługujące powodowi odszkodowanie z tytułu zakazu konkurencji nie jest zawyżone, wręcz powód mógł dochodzić wyższych kwot z tego tytułu.

Jedyna aktywność dowodowa Prezesa Zarządu pozwanej spółki sprowadzała się do tego, że przedłożył on odpisy z Krajowego Rejestru Sądowego, z których wynika jedynie, że R. N. jest współnikiem (...) Sp. z o. o. w S. oraz figuruje jako prezes zarządu (...) Sp. z o. o. w W., której udziałowcem jest jednocześnie (...) Sp. z o. o. w S..

Powód zaprzeczył, aby prowadził w okresie obowiązywania zakazu konkurencji działalność konkurencyjną względem pozwanej spółki. Wskazał, że spółki, na które powołała się strona pozwana, faktycznie nigdy nie rozpoczęły swojej działalności i od czasu ich zarejestrowania nie miał z nimi żadnej styczności. Zaprzeczył też, aby planowany przedmiot

działalności tych spółek był w jakikolwiek sposób konkurencyjny dla pozwanej. W ocenie Sądu zeznania powoda zasługują na wiarę. Pozwana spółka nie przedstawiła żadnych dowodów na zajmowanie się przez powoda w okresie obowiązywania zakazu konkurencji interesami konkurencyjnymi. Nie wskazała na czym takie działania powoda miałyby konkretnie polegać i nie przedstawiła na tę okoliczność żadnych dowodów. Za takie nie można bowiem uznać odpisów z KRS dotyczących spółek, o których wyżej mowa. Zauważyć należy, iż dla wyłączenia prawa powoda do odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji niezbędne było zaistnienie przesłanki w postaci „zajmowania się interesami konkurencyjnymi”. Wymagana więc była pewna aktywność powoda, a nie samo figurowanie jako wspólnik lub członek zarządu w innej spółce. Tych wątków pozwana jednak w żaden sposób nie rozwinęła i nie poparła dowodami.

Podkreślić również należy, że z tytułu odszkodowania za powstrzymanie się od działalności konkurencyjnej przez pierwsze 6 miesięcy obowiązywania zakazu, Sąd Rejonowy w Siedlcach w dniu 12 grudnia 2013 r. wydał nakaz zapłaty, którym nakazał pozwanej spółce zapłacenie na rzecz powoda z tego tytułu kwoty 48.467,10 zł z ustawowymi odsetkami i kosztami zastępstwa procesowego. Pozwana spółka nie wniosła od tego nakazu sprzeciwu, przez co stał się on prawomocny z dniem 1 stycznia 2014 r. Spółka faktycznie nie zakwestionowała więc prawa powoda do odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji za pierwszą połowę tego okresu. Jednocześnie, jak już wyżej wskazano, nie udowodniła innej oceny respektowania tego zakazu przez powoda w drugiej połowie tego okresu, której dotyczył powództwo w niniejszej sprawie.

W świetle powyższego R. N. nabył prawo do odszkodowania z tytułu zakazu konkurencji za sporny w sprawie okres. Nie zaszły żadne okoliczności wyłączające prawo powoda do tego odszkodowania. Powód nigdy z zakazu konkurencji nie był zwolniony przez Radę Nadzorczą. Zgodnie z § 11 pkt 2 odszkodowanie miało być wypłacane najpóźniej do końca miesiąca kalendarzowego, więc na tej podstawie oraz na podstawie art. 481 § 1 kc w zw. z art. 300 kp, powód ma prawo do odsetek ustawowych od 1 dnia każdego kolejnego miesiąca do dnia zapłaty.

Chociaż strona powodowa domagała się ostatecznie zasądzenia od pozwanej kwoty 51.423,06 zł z ustawowymi odsetkami od kwot po 8.570,51 zł od dnia 1 listopada 2013 r. i dalej odpowiednio za każdy miesiąc jak dotychczas do dnia zapłaty, zgodnie z opinią biegłego księgowego, to Sąd zasądził kwotę wskazaną w pozwie uznając, że powód skutecznie nie zmodyfikował swojego powództwa w tym zakresie. Zgodnie bowiem z art. 193 § 2¹ kpc, z wyjątkiem spraw o roszczenia alimentacyjne zmiana powództwa może być dokonana jedynie w piśmie procesowym. Powód był w niniejszej sprawie reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, więc modyfikacji powództwa mógł skutecznie dokonać tylko pismem procesowym. Pisma takiego nie złożył, więc swojego powództwa skutecznie nie zmienił.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 477² § 1 kpc, a o kosztach zastępstwa procesowego w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 12 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu obciążył pozwaną spółkę kosztami sporządzenia opinii przez biegłego księgowego.